

Τριγύρω τύμπανα κι' αύλοι
 μί χάρτινο καράβι,
 ψάλλον ποιμένες κι' άγραυλοί
 τής Θεσσαλίας σκαθάρι.

Δώστε κι' έμας, που μας ζητούν οι Τούρκοι κεφαλιέτικο,
 ψωμί Χριστουγεννιάτικο,
 δώστε κι' έμας, που πέτησαν οι Τούρκοι τὰ χωριά μας
 κι' έπληραν τὰ καλύβια μας με τήν έλευθεριά μας.

Δώστε κι' έμας, που μας ζητούν σιτάρια και προβιαίς,
 δώστε κι' έμας, που θρό λογίων μας έρεψαν σκλαβιαίς,
 με τών άρχόντων τών Ρωμωτών τών χαρμαρογαδάων
 και μία τών Άγώνων,
 και όέν τὸ ξέριμα κι' έμεις άν ήμιαστε καλλίτερα
 κέν τώρα κέν προτίητερα.

Τρίς χείρε, φάτην προσφιλής,
 κι' ή βρώμα σου μυρίζει,
 κι' ό Παπαρόβιλας ό Ντελής
 Ξαναχιλιμετρίξει.

Τρίς χείρε, φάτην προσφιλής, που σήμερα θ' άνοιξης
 κι' νίν φώς άληθινόν τόν έλεγγον θα δείξης.

Γιὰ κύττα δώρα που βαστώ
 με τάλλα τὰ ζαγάρια,
 κι' είμαι τετραπόδο σωστό
 κι' άς έχω θρό ποδάρια.

1. — Στῆς ίδραις τών Σωτήρων μας μπήξε κερφοβελόναις,
 και μίς 'στῆς φάτης, φασουλή, τῆς μαρμαροκολώναις
 και τὰ κεφαλάκια μας κι' οι θρό μας νὰ κτυπούμε
 και μί φωνήν διά πασών τὰ Κάλαντα νὰ πούμε.

**Τὰ Κάλαντα τὰ φετεινά
 χωρίς ψωμί, χωρίς λιανά.**

Καλήν έσπέραν, Έλληνες, νὰ πῶ 'στ' άρχοντικά σας
 τῆς τόσαις ευφορίαις σας, τὰ τόσα ξαφνικά σας.
 Ό πόλεμος πῶς έγινε τὸ ξέρουν όλοι κι' όλοι,
 τὸυ Θεόδωρῦ τὸυ 'κάπνισα νὰ πάη μίς 'στῆν Πόλι,
 γιατί πολλά 'φοβήθηκε κι' έπήγε νὰ κρειπάρη
 μήπως ό Ράλλης σηκωθῆ και τήν άρχή τὸυ πάρη.

'Εθῶμισε και προσκαλεῖ τῆς 'Εθνικής θρό μίλη
 και τὸ και τὸ και τὰ και τὰ ε'είκαινα παραγγίλλει,
 και πάλιν τούς Νομάρχους του φῶς φανερά προστάζει
 καθίνας 'στους σταυρακτούς ρουσίαια νὰ μοιράρη,
 κι' όσα μουριζία 'βρίσκουνε όικα χρονών και κάτω
 νὰ τάρματόνουν με σπαθί και μ' ένα Γκράβ γεμάτο.

Γιὰ πόλεμο σάν έκουσε κι' ό Πατισιάχ Σουλτανός
 έπίταξε τὸ ρόσι του κι' έφόρισε τὸ κρανος,
 κι' ως που νὰ 'πῆς λουκάκινο τόν κύρ 'Ετέμ προστάζει
 νὰ πορευθῆ 'στῆν Λάρισσα γιὰ γούτο και γιὰ χάξι,
 κι' άναψι τότε πόλεμος, καθώς μας όηγάται
 κάθε Ρωμαίικη Γραφή, κι' άρχίζει τὸ φευγάτε.

Ίδου που σας έψάλαμε με τόση συντομία
 τὸ πῶς οι Τούρκοι 'στρώθηκαν έπίξω 'στῆ Λαμία,
 κι' έτσι καλονοκίζουμε κάθε τσολτα και κλίφτη
 και τὸ κοπάδι καθενός Μισοσία φαμπαρονου,
 κι' άμείως από σήμερα προμηθευθῆτε νίφτι
 γιατ' ίσως κι' άλλος πόλεμος νὰ γίνη... και τὸυ χρόνου.